

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาว่าผู้รับฟังจะมีความชอบผู้เปิดเผยตนเองในระดับต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างไร
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างของความชอบของบุคคลที่มีต่อการเปิดเผยตนเองในสถานต่อไปนี้
 - 2.1 ผู้รับฟังและผู้เปิดเผยตนเองเป็นเพศเดียวกัน
 - 2.2 ผู้รับฟังและผู้เปิดเผยตนเองต่างเพศกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มผู้รับการทดลอง ประกอบด้วยนักเรียนชายหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 120 คน เป็นนักเรียนชาย 60 คน นักเรียนหญิง 60 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบวัดความชอบแบบมาตราประเมินค่า ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง
2. แบบวัดความชอบแบบมาตราวัดความถี่จำแนกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง
3. แบบคำถามสำหรับใช้ในการสนทนาสำหรับผู้รับการทดลอง
4. แบบคำถามและคำตอบสำหรับใช้ในการสนทนาสำหรับผู้ร่วมคิด (หน้าม้า)

วิธีการทดลอง

ผู้วิจัยจัดให้ผู้รับการทดลองนั่งสนทนากับผู้ร่วมคิดในห้องที่จัดไว้โดยให้นั่งหันหลังให้กับ กำหนดเวลาสนทนาประมาณ 10 นาที ในการสนทนานี้ให้สนทนา ถาม-ตอบกันตามคำถามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ให้ โดยที่ผู้รับการทดลองจะตอบคำถามอย่างอิสระ ส่วนผู้ร่วมคิด (พามา) ตอบคำถามตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้โดยจะเปิดเผยตนเองในระดับกำ ปานกลาง และสูง หลังจากการสนทนา ผู้วิจัยให้ผู้รับการทดลอง ประเมินผู้ร่วมคิดโดยประเมินแบบวัดความชอบแบบมาตราประเมินค่า และแบบวัดความชอบแบบมาตราวัดความนิยมจำแนกที่สร้างขึ้นเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง โดยมีตัวแปรอิสระคือความสัมพันธ์ระหว่างเพศของผู้รับการทดลอง และผู้ร่วมคิดมีดังนี้ คือ ผู้รับการทดลองเพศชาย-ผู้ร่วมคิดเพศชาย ผู้รับการทดลองเพศชาย-ผู้ร่วมคิดเพศหญิง ผู้รับการทดลองเพศหญิง-ผู้ร่วมคิดเพศหญิง และผู้รับการทดลองเพศหญิง-ผู้ร่วมคิดเพศชายและระดับการเปิดเผยตนเอง ส่วนตัวแปรตามคือ คะแนนจากแบบวัดความชอบแบบมาตราประเมินค่า และคะแนนจากแบบวัดความชอบแบบมาตราวัดความนิยมจำแนก

2. เปรียบเทียบการประเมินแบบวัดความชอบแบบมาตราวัดความนิยมจำแนกของผู้รับฟังการเปิดเผยตนเองในระดับ กำ ปานกลาง และสูง ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง ของคะแนนแบบวัดความชอบแบบมาตราประเมินค่า พบว่า ผู้รับฟังการเปิดเผยตนเองในระดับกำ ปานกลาง และสูง มีความชอบเปิดเผยตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และไม่พบความแตกต่างของความชอบในกรณีกับผู้รับฟังและผู้เปิดเผยตนเองเป็นเพศเดียวกัน หรือ ต่างเพศกัน

2. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง ของคะแนนแบบวัดความชอบแบบมาตราวัดความนิยมจำแนก พบว่า ผู้รับฟังการเปิดเผยตนเองในระดับกำ

ปานกลาง และสูง มีความชอบผู้เปิดเผยตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่ไม่พบความแตกต่างของความชอบ ในกรณีของผู้รับฟังและผู้เปิดเผยตนเอง เป็นเพศเดียวกัน หรือต่างเพศกัน

3. จากการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มพบว่า ผู้รับฟังจะมีความชอบผู้เปิดเผยตนเองในระดับสูงและต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยผู้รับฟังชอบผู้เปิดเผยระดับสูงมากกว่าผู้เปิดเผยตนเองในระดับต่ำ ส่วนความชอบของผู้รับฟังที่มีต่อผู้เปิดเผยตนเองในระดับปานกลางและสูง กับปานกลางและต่ำ ไม่แตกต่างกัน

4. จากการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มของการประเมินคุณค่าคุณศัพท์ในแบบวัดความชอบ แบบมาตราวัดความนิยมจำแนก พบว่าคุณค่าคุณศัพท์ที่ผู้รับฟังการเปิดเผยตนเองในระดับสูงและต่ำ ประเมินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ ดี-เลว กระตือรือร้น-เฉื่อยชา น่าสนใจ-น่าเบื่อหน่าย เป็นกันเอง-เห็นห่าง เปิดเผย-ลึกลับ และ นานิยมชมชอบ-นารังเกียจ คุณค่าคุณศัพท์ที่ผู้รับฟังการเปิดเผยตนเองในระดับสูงและปานกลาง ประเมินต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ ดี-เลว เป็นกันเอง-เห็นห่าง เปิดเผย-ลึกลับ และ นานิยมชมชอบ-นารังเกียจ ส่วนคุณค่าคุณศัพท์ที่ผู้รับฟังการเปิดเผยตนเองในระดับปานกลางและต่ำ ประเมินต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ ก้าวหาญ-ขลาดกลัว กระตือรือร้น-เฉื่อยชา และ นานิยมชมชอบ-นารังเกียจ

ขอเสนอแนะ

1. ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยถือเกณฑ์การเปิดเผยตนเองในระดับต่ำ ปานกลาง และสูง โดยถือเอาความลึกของเรื่องเป็นเกณฑ์ กล่าวคือ เรื่องใดที่เปิดเผยได้ยากถือว่าเป็นเปิดเผยในระดับสูง เรื่องที่เปิดเผยได้ปานกลาง ถือว่าเป็นเปิดเผยในระดับปานกลาง และเรื่องที่เปิดเผยได้ง่ายถือว่าเป็นเปิดเผยในระดับต่ำ ผู้วิจัยคิดว่าน่าจะมีการวิจัยว่า ความกว้างของเรื่อง กล่าวคือ ถ้าเรื่องที่เล่ามีความยาว รายละเอียด และใช้เวลาในการสนทนาวานานขึ้น จะมีผลต่อความชอบของผู้รับฟังต่อผู้เปิดเผยตนเองแตกต่างกันอย่างไร

2. ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยคิดว่าน่าจะมีการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างในระดับชั้นและระดับอายุอื่น ๆ ด้วย เพื่อเปรียบเทียบว่าจะมีความแตกต่างกันหรือไม่ของความชอบของผู้รับฟังที่มีต่อผู้เปิดเผยตนเองในระดับชั้นและอายุต่าง ๆ กัน

3. ผลการวิจัยที่ได้จากแบบวัดแบบมาตราประเมินค่า และแบบวัดแบบมาตราวัดความจำเป็นแก่ในการวิจัยนี้แตกต่างกัน จึงควรจะมีการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของแบบวัดแบบมาตราประเมินค่า และแบบวัดแบบมาตราวัดความจำเป็นแก่ รวมทั้งข้อจำกัดของแบบวัด

4. ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยศึกษาความชอบที่ผู้รับฟังมีต่อผู้เปิดเผยตนเองในระดับต่าง ๆ โดยกำหนดให้ผู้ร่วมคิดเป็นผู้เปิดเผยตนเอง โดยที่ผู้ร่วมคิดคนหนึ่งจะเปิดเผยตนเองทั้งในระดับต่ำ ปานกลาง และสูง จึงน่าจะมีการศึกษาผลของการฝึกผู้ร่วมคิดให้มีลักษณะและเปิดเผยตนเองในระดับใดระดับหนึ่งเพียงระดับเดียวเท่านั้น แต่ให้ผู้รับการทดลองแต่ละคนได้รับฟังการเปิดเผยตนเองจากผู้ร่วมคิดที่เปิดเผยตนเอง ในระดับต่าง ๆ ทั้งสามระดับ

5. ควรจะมีการศึกษาว่าการสร้างสายสัมพันธ์ (rapport) ระหว่างผู้รับฟังและผู้เปิดเผยตนเอง และการทำให้เรื่องราวในการสนทนาต่อเนื่องกันจะมีผลต่อการเปิดเผยตนเอง และความชอบของผู้รับฟังที่มีต่อผู้เปิดเผยตนเอง ในระดับต่าง ๆ อย่างไร